

УДК 338.48-53:63(292.451/.454)

ЗНАЧЕННЯ АГРОТУРИЗМУ У РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ

Марко Глух
аспірант

Світлана Криштанович
д.пед.наук, професор

*Львівський державний університет фізичної
культури імені Івана Боберського (Україна)*

Одним із найефективніших засобів подолання депресивності та застою в соціально-економічному розвитку сільських територій можна вважати аграрний туризм. Цей вид туризму можна зарахувати до пріоритетних напрямів розвитку сіл, уважати одним із найважливіших соціально-економічних чинників, який у майбутньому зможе поліпшити загальний стан сільських територій.

Аграрний туризм відіграє одну з провідних ролей у розвитку сільських територій, оскільки за правильного алгоритму дій дасть змогу відродити українське село у виробничій сфері, а також надасть поштовх у розвитку сфер послуг та обслуговування.

Головна мета аграрного туризму – інноваційний туристичний продукт, який би виходив за рамки традиційного уявлення про туристичну пропозицію та неодмінно враховував би природну, історико-культурну специфіку регіонів [1].

В українських селах є великий потенціал для розвитку агротуризму, завдяки якому можна створити комплексний туристичний продукт, а особливо на території Карпатського регіону, оскільки він багатий на природні, туристичні та історико-культурні ресурси, що робить його привабливим в очах туристів. Результатом розвитку цього виду туризму є можливість реалізації власної продукції сільського господарства. Таким чином, агротуризм можна назвати підприємницькою туристичною діяльністю, яка здійснюється на основі аграрних підприємств і сільських садиб, та пов'язана із сільським господарством [2].

Скрутна економічна ситуація сільських територій зумовлює пошук сільськими жителями нових альтернативних джерел отримання доходу. Агротуризм є економічно вигідним для власників садиб, ферм та інших сільських мешканців, позаяк надає можливість диверсифікувати сільськогосподарську

діяльність та отримувати додатковий дохід завдяки здійсненню агротуристичної діяльності на селі.

Диверсифікований та автентичний характер традиційної сільсько-господарської діяльності, інтерес фермерів та їх готовність займатися агротуристичною діяльністю, наявність людських і природних ресурсів, а також сільського господарства визначені як основні сильні сторони та загальні можливості розвитку агротуризму в країні.

Основною формою діяльності міських жителів залишається сільсько-господарське виробництво, проте у разі поєднання з агротуристичною діяльністю може сприяти поліпшенню економічної ситуації за допомогою розширення зайнятості фермера не лише у виробництві, а й у сферах послуг та обслуговування. Така диверсифікація якнайкращим чином відобразиться на житті селян і розвитку села в цілому. Отримання додаткового доходу стимулює сільських жителів їх поліпшувати процес надання послуг, удосконалюючи матеріально-технічну базу для виробництва сільсько-господарської продукції, оснащуючи господарське подвір'я додатковими атракціями (басейн), що матиме позитивний вплив на задоволення потреб вибагливих туристів [3].

Так, з кожним роком агротуризм дедалі більше популяризується, захоплює більшу частку ринку, тим самим залучає щораз більше туристів не тільки українських, але й іноземних, які бажають цікаво відпочити, та задовольнити власні потреби. Тож, ураховуючи збільшувану кількість туристів виникає необхідність у задоволенні їх різноманітних запитів, що, відповідно, зумовлює розвиток не лише сфер обслуговування та виробництва, а й сфери послуг, тобто транспорту, зв'язку, торгівлі та інших послуг чи будівництві нових об'єктів інфраструктури.

Таким чином, позитивний вплив аграрного туризму на розвиток сільських територій очевидний, оскільки, по-перше, окрім задоволення потреб туристів задовольняються і власні, завдяки отриманню додаткового доходу від наданих послуг, по-друге, відбувається зниження безробіття, оскільки для надання послуг туристам і виконання їх запитів залучається дедалі більша кількість селян, по-третє, росте значущість села за рахунок залучення не лише сільських, а й міських жителів, що теж дає можливість розв'язати одну з основних проблем – міграції місцевого населення до міст. Аграрний туризм є чинником фактором активізації та сталого розвитку сільської місцевості.

Список використаних джерел

1. Ісаєнко В. М., Ніколаєв К. Д., Бабікова К. О. та ін. Стратегія сталого розвитку (туристична галузь). Київ: Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2014. 295 с.
2. Мунін Г., Зінов'єв Г. Сільський туризм – альтернативний вид туризму. Сільський туризм, зелений. 2003. № 111. С. 44–45.
3. Андренко І. Б. Проблеми розвитку туризму і готельного господарства: регіональний аспект : монографія. Харків : ХНАМГ, 2010. 276 с.